THOMAS EBENDORFER
Raum Wien (?), Mitte 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35411
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

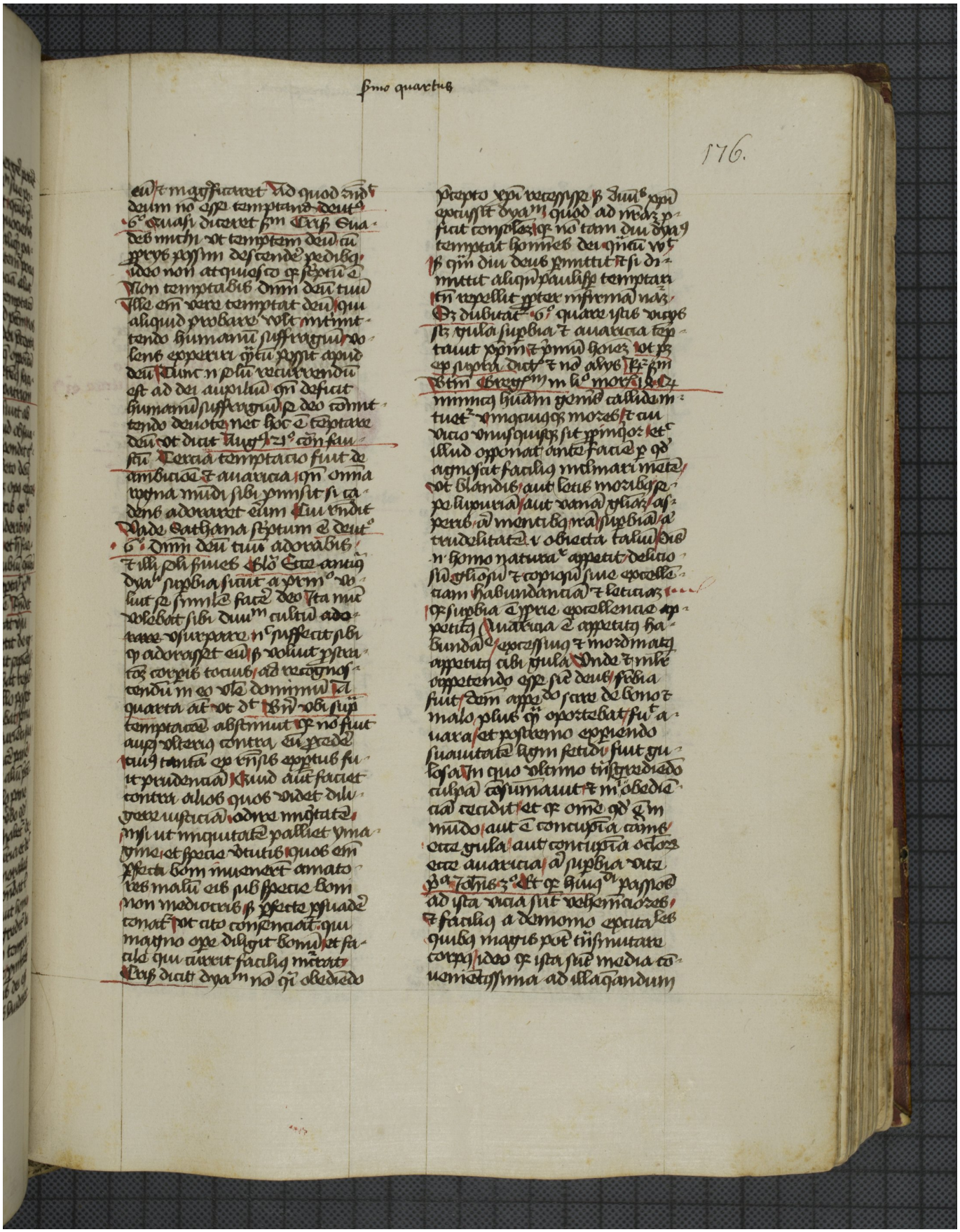

eu & magnificaret Ad quod ꝛnd
dum no ꝛpe temptand deut
6° quasi diceret ꝓm Cra ß Qua
des mich vt temptem deu cu
pryos ryssm descende ꝛ pedibq
ideo non at quios ꝛ q ꝛ sp̃ꝰ e
Non temptabis dm̃m deu tuu
Ille em vere temptat deu qui
aliquid probare volt mtimt
tendo humanu suffragiu do
lens experiri ōpu posit apud
deu Dunt n plu recurrendu
est ad dei auxiliu qn deficit
humanu suffragiu ꝗ deo tdmt
tendo devoto nec hoc e tentare
deu vt dicit Aug° 21° cōn fau
stu Tertia temptatio fiunt de
ambitione & auaricia qn omna
tyrna mudi sibi ymmisit si ca
dens adorauerit eum Siu tndit
Vnde Cathana sp̃tum e deut
6° dm̃m deu tuu adorabis
& illi soli seruies Ubi Ecce annu
dya° superbia fiunt a prim° do
luit se similē facē deo sta mu
dolebat sibi dum̃ cultu ado
rare vsurpare n suffecit sibi
q adorasset eu ß voluit ysta
tor corpis totius ad testimoni
tendu m eo vte dominum Ad
quarta at vt dt Bnd vbi sup̃
temptatione abstinuit ꝗ no fiunt
aupi alterq contra eu prede
cuiq tanta ꝗ tnsib exptus fu
it prudentiad Siuid aut faciet
contra alios quos videt dilu
gere iusticia odire mpitate
nisi ut mquitate palliet yma
gine et specie drutis quos em
perfecta bom inuenerit amato
res malu eis sub specie bom
non mediocris ß perfecte persuade
tonat vt eis consentiat qu
magno ope diligit homi et fa
cile qu aiuerit facilq mtrat
Cra ß dicit dya m no qi obedicdo
precepto xpi vere ipse ß diu qnd
exaussit dya m quod ad medz p
fiat tnplex ꝗ no tam diu dya
temptat homines deu qm̃ vt
ß qm̃ diu deus pmittit si di
mittit aliqn paulisp̃ temptari
tn̄ repellit ꝓter mfirma naz
Qz dubitat 6° quare istis vicys
sz gula superbia & auaricia tem
tauit xpm & pmud hoiez vt ꝗ
ꝗ supra dict & nd alios sz pm
bim Bernꝰ m li° mor 18 c 4
mmmaq hiudam gemmis callidam
tuet & magnificq morib & tu
dicio omnisquiꝗ sit ypmqoz et
illud opponat ante faciē p qd
agnosat facilq mtimari metz
vt blandis aut letis moribq pa
pe luxuria aut vana gloria aspe
rib ad mentibq ira superbia a
tendelitate & obiecta talia dis
n homo natura appetit delicio
sid gliosu & copiosu sue excelle
tiam habundancia & letiaz
Qz superbia & ypric excellencie ap
petitq Auaricia & appetitq ha
bundi excessiuq & mordmatq
appetitq cibi gula Vnde & mlte
oppetendo ꝗ sid deut sedia
fiunt dum appetio scire de bono &
malo plus q̃ oportebat fu a
uara et postremo expiendo
suauitate ligm fetidu fiunt gu
losa In quo vltimo tnsgredido
culpa cōsumauit & m obedie
cia cecidit et ꝗ omne qd g m
mudo aut concupiscentia carnis
ecce gula aut concupiscentia oculoz
ecce auaricia aut superbia vite
p Johis 2° Et ꝗ siuq° passio
ad ista vicia sint velhemciores
& facilq a demomo excitabiles
quibq magis poss tnsmutare
corpq ideo ꝗ ista sint media co
uenientissima ad illa gandum